

**ДЕРЖАВНА КОМІСІЯ З РЕГУЛЮВАННЯ РИНКІВ
ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ**

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

м. Київ №

Про затвердження Змін до Методики
визначення звичайної ціни
страхового тарифу

Відповідно до пункту 1.20 статті 1 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств” та підпункту 56 пункту 4 Положення про Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.02.2010 № 157, Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України **постановила:**

1. Затвердити Зміни до Методики визначення звичайної ціни страхового тарифу, затвердженої розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 30.12.2004 № 3259, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 18.01.2005 за № 53/10333, виклавши її в новій редакції, що додається.

2. Департаменту стандартів регулювання та нагляду за фінансовими установами разом з департаментом юридичного забезпечення подати це розпорядження до Міністерства юстиції України для державної реєстрації.

3. Відділу зв'язків з державними органами, громадськістю та протоколу департаменту організаційно-аналітичного, документального та кадрового забезпечення забезпечити розміщення цього розпорядження на офіційній сторінці Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України в мережі Інтернет після його державної реєстрації.

4. Це розпорядження набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на заступника Голови відповідно до розподілу обов'язків.

Голова Комісії

В. Волга

**Протокол № засідання
Комісії від**

Проект

ЗАТВЕРДЖЕНО
Розпорядження Державної комісії
з регулювання ринків фінансових
послуг України

№ _____

Методика визначення звичайної ціни страхового тарифу

Ця Методика розроблена відповідно до пункту 1.20 статті 1 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств”, статей 7, 10 і 17 Закону України „Про страхування”, статей 7 і 8 Закону України „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів”.

1. Ця Методика встановлює порядок визначення звичайної ціни страхового тарифу.

2. Терміни, що застосовуються в цій Методиці, вживаються в значенні Податкового кодексу України та Законів України „Про страхування” і „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів”.

3. Звичайна ціна страхового тарифу визначається залежно від умов укладених договорів страхування.

3.1. При укладанні договорів з обов’язкових видів страхування, крім обов’язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, страховики застосовують страхові тарифи в межах максимальних розмірів страхових тарифів або відповідно до методики актуарних розрахунків, встановлених Кабінетом Міністрів України для відповідного виду обов’язкового страхування.

3.2. При укладанні договорів обов’язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів застосовуються розмір базового страхового платежу та коригуючі коефіцієнти, затверджені Держфінпослуг за поданням Моторного (транспортного) страхового бюро України.

Страховий поліс повинен обов'язково містити розмір індивідуального страхового платежу, який розраховується шляхом добутку базового платежу та відповідних коригуючих коефіцієнтів.

Обчислення індивідуальних страхових платежів в іншому порядку не допускається.

3.3. Страхові тарифи за добровільними видами страхування обчислюються страховиком актуарно (математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків. Конкретний розмір страхового тарифу визначається в договорі страхування за згодою сторін.

Розмір страхових тарифів за добровільними видами страхування, обчислений страховиком актуарно (математично), є складовою частиною правил страхування, які розробляються страховиком для кожного виду страхування окремо та реєструються в Держфінпослуг.

4. За порушення вимог цієї Методики до страховиків застосовуються заходи впливу, передбачені законодавством України.

**Директор департаменту
стандартів регулювання та нагляду
за фінансовими установами**

Н.Жила

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

Змін до Методики визначення звичайної ціни страхового тарифу

1. Визначення та аналіз проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання

Зміни до Методики визначення звичайної ціни страхового тарифу(далі – Зміни), затвердженої розпорядженням Держфінпослуг від 30.12.2004 № 3259 та зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 18.01.2005 за № 53/10333, розроблені відповідно до пункту 1.20 статті 1 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств”.

Зміни розроблені з метою запобігання мінімізації податкових зобов'язань підприємств у разі відхилення розмірів страхових тарифів у податковому обліку платника податків у бік збільшення або зменшення від звичайних цін.

Змінами запропоновані вимоги щодо застосування розміру базового страхового платежу та коригуючих коефіцієнтів при укладанні договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів. За такими договорами страховий тариф застосовується в розмірі добутку базового страхового платежу та коригуючих коефіцієнтів, затверджених Держфінпослуг за поданням Моторного (транспортного) страхового бюро України.

Також у запропонованій редакції в порівнянні з чинною Методикою визначення звичайної ціни страхового тарифу вилучено посилання на Ліцензійні умови провадження страхової діяльності, затверджені розпорядженням Держфінпослуг 28.08.2003 № 40 та зареєстровані в Міністерстві юстиції України 15.09.2003 за № 805/8126, згідно з якими страхові тарифи за добровільними видами страхування посвідчуються актуарієм, оскільки ця норма не є предметом регулювання цього нормативно-правового акта.

Зміни розроблені відповідно до статей 7, 10 і 17 Закону України „Про страхування”, статей 7 і 8 Закону України „Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів” та підпункту 56 пункту 4 Положення про Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.02.2010 № 157.

2. Визначення цілей державного регулювання

Метою прийняття регуляторного акта є вдосконалення державного регулювання та нагляду за наданням фінансових послуг, а також сприяння підвищенню рівня прозорості ринку страхових послуг шляхом встановлення

вимог щодо визначення звичайної ціни страхового тарифу за укладеними договорами страхування.

3. Альтернативні способи досягнення зазначених цілей та аргументування переваги обраного способу

Альтернативні способи досягнення встановленої мети не можуть бути запропоновані у зв'язку з тим, що відповідно до вимог пункту 1.20 статті 1 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств” Методику визначення звичайної ціни страхового тарифу затверджує центральний орган виконавчої влади з регулювання ринків фінансових послуг.

4. Описання механізму і заходів, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Впровадження Змін забезпечить єдині підходи щодо визначення звичайної ціни страхового тарифу за всіма видами страхування.

Також наглядовими департаментами проводитимуться безвиїзні та виїзні перевірки щодо застосування страхових тарифів відповідно до вимог законодавства.

5. Обґрунтування можливості досягнення встановлених цілей у разі прийняття регуляторного акта

Оскільки розпорядження Держфінпослуг має обов'язковий характер для всіх учасників страхового ринку (страховиків), цілі державного регулювання будуть досягнуті шляхом відстеження та контролю щодо дотримання страховиками встановлених вимог.

Прийняття регуляторного акта запобігатиме мінімізації податкових зобов'язань підприємств у разі відхилення розмірів страхових тарифів у податковому обліку платника податків у бік збільшення або зменшення від звичайних цін.

Реалізація вимог запропонованого регуляторного акта не потребує додаткових матеріальних та фінансових витрат із Державного бюджету України.

6. Очікувані результати прийняття регуляторного акта

Впровадження та виконання вимог, визначених регуляторним актом, забезпечить посилення контролю за застосуванням звичайної ціни у визначенні бази оподаткування для платників податків: страховиків, страхувальників, зокрема роботодавців-резидентів, що сплачують страхові платежі за платника податку чи на його користь.

Аналіз очікуваних витрат та вигод за результатами прийняття
регуляторного акта

Держава, громадяни та суб'єкти господарювання	Вигоди	Витрати
Держава	Сприятиме вдосконаленню механізмів державного контролю за діяльністю страховиків, запобігатиме мінімізації податкових зобов'язань підприємств у разі відхилення розмірів страхових тарифів у податковому обліку платника податків у бік збільшення або зменшення від звичайних цін	Немає
Споживачі страхових послуг - страхувальники	Звичайна ціна застосовуватиметься з метою визначення бази оподаткування для страхувальників – платників податків	Немає
Страховики	Звичайна ціна застосовуватиметься з метою визначення бази оподаткування для страховиків – платників податків	Немає

Реалізація проекту не потребує додаткових витрат із Державного бюджету України.

Надходжень до державного та місцевих бюджетів, пов'язаних з дією акта, не передбачається.

7. Обґрунтування запропонованого строку дії акта

Розпорядженням про затвердження Змін встановлюється вимога щодо набрання чинності з дня його офіційного опублікування.

8. Визначення показників результативності регуляторного акта

Одержання результатів відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься статистичним методом з використанням статистичних даних. Показники результативності регуляторного акта характеризують ефективність застосування звичайної ціни та дотримання страховиками вимог щодо визначення бази оподаткування. Такими показниками є:

– кількість страхових організацій, які отримали ліцензії Держфінпослуг на здійснення страхування;

– оцінка діяльності зазначених страховиків стосовно застосування звичайної ціни відповідно до Змін, що забезпечується шляхом аналізу показників безвізних та візних перевірок, які здійснюються наглядовими департаментами Держфінпослуг.

Станом на 01.01.2011 кількість страхових організацій, які отримали ліцензії на здійснення страхування, – 457.

Надходжень до державного та місцевого бюджетів і державних цільових фондів, що пов'язані з дією регуляторного акта, не передбачається.

Інформування суб'єктів господарювання щодо основних положень регуляторного акта здійснюватиметься шляхом оприлюднення його відповідно до вимог законодавства.

Дія Змін поширюється на страховиків, які є платниками податків.

9. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності регуляторного акта

За дотриманням вимог регуляторного акта здійснюватиметься контроль як складова частина державного регулювання та нагляду за діяльністю страховиків у частині визначення страхового тарифу в договорі страхування. Контроль здійснюватиметься наглядовими департаментами Держфінпослуг шляхом безвізних та візних перевірок, що проводяться відповідно до нормативно-правових актів, затверджених Держфінпослуг.

Для визначення значень показників результативності регуляторного акта використовуватимуться виключно статистичні дані, тому базове відстеження результативності буде здійснюватися через рік після набрання чинності цим регуляторним актом.

Повторне відстеження планується здійснити через рік після проведення базового відстеження.

Періодичне відстеження результативності планується проводити кожних три роки після повторного відстеження.

Відстеження результативності регуляторного акта не потребує додаткових організаційних заходів Держфінпослуг.

Аналіз регуляторного впливу підготовлено департаментом стандартів регулювання та нагляду за фінансовими установами Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України (м. Київ-001, вул. Б.Грінченка, 3, тел. 234 79 20).

Голова Держфінпослуг

В. Волга